

ספר

שערי ציון

אלה דברי קבלה מפי סופרים ומפי ספרים ספר עין החיים אשר טועמיה חיים זכו שחבר תלמיד מובהק של הרב האלקי מהר"ר **יצחק לוריא** זלה"ה הלא הוא מהר"ר **חיים ויטאל** זלה"ה ואחריו קם תלמיד תלמידו וחבר ספר **שערי ציון** זה ה"ה הרב הכולל המקובל האלקי כמהר"ר **נתן נטע** בן הקדוש מהר"ר **משה הנובר** זצ"ל הי"ד אשכנזי אב"ד ור"מ דמדינת וואליחייא וחונה על דגלו בק"ק יאס יע"א

ושלח הרב המחבר את אחיו החכם הר"ר **מרדכי גומפריכט** בן הקדוש מהר"ר **משה הנ"ל**

בהוספת כמה תפלות ובקשות כאשר עיניכם תחזנה

נדפס **באמשטרדם** בראש חודש סיון שנת תל"א לפ"ק

(נוסח שער דפוס שני)

נדפס לראשונה פראג תכ"ב לפ"ק

ועתה נדפס מחדש כאן מודיעין עילית תשע"ב לפ"ק

© כל הזכויות שמורות לממ"ז.
אין להעתיק ספר זה או קטעים
ממנו בכל אמצעי שהוא, ללא
רשות בכתב מהמהדיר.

בכל ענייני הספר אפשר לפנות:
מנחם מגדל יוסף זקס
08-9742193
mmyzaks@gmail.com

עיצוב, עימוד, כריכה ושער:
ח. ולדנברג - חטובים
08-9761979
9761979@gmail.com

וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְעָדוּ וְעֵשְׂבִין וְחִינּוּ וְעוֹפִין וְגִנְיִין וְבַעֲרִין וּבְנֵי נֶשָׂא,
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֵלְאִין וְאִידָּא יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֵלְאִין וְתַתְּאִין. וְאִידָּא אֲשְׁתְּמוּדְעוּן מִעֵלְאִין
 וְתַתְּאִין וְלִית דִּידַע בְּךָ כְּלָל. וְכֵר מִנְּךָ לִית יְחֻדָּא בְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין. וְאַנְתָּא אֲשְׁתְּמוּדְעָא אֲדוּן עַל
 כְּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוּן אֲתַקְרִיאוּ מְלֶאכְיָא. וְאַנְתָּא לִית לְךָ שֵׁם
 יְדִיעָא, דְאַנְתָּא הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמֵהוּן וְאַנְתָּא הוּא שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ. וְכֵר אֲנְתָּא תַסְתַּלַּק מִנְּהוּן,
 אֲשְׁתְּאָרוּ כְּלָהוּ שְׁמֵהוּן כְּגוֹפָא כְּלָא נִשְׁמַתָּא. אֲנְתָּא חֲפִים וְלֹאוּ בְּחֻכְמָה יְדִיעָא, אֲנְתָּא הוּא מְבִין
 וְלֹאוּ מְבִינָה יְדִיעָא, לִית לְךָ אֲתֵר יְדִיעָא. אֲלֵא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תַקְפָּד וְחִילְךָ לְבְנֵי נֶשָׂא.
 וְלֹאחֻזָּאָה לֹוּן אִידָּא אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחְמֵי דְאַנּוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִים עוֹבְדֵיהוּן דְבְנֵי
 נֶשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, צְדָק מְלֻכּוּתָא קִדִּישָׁא מֵאַנְי צְדָק תְּרִין
 סְמְכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית, כְּלָא לְאַחֻזָּאָה אִידָּא אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא. אֲבָל לֹאוּ דִּאִית לְךָ
 צְדָק יְדִיעָא דִּאִיהוּ דִּין וְלֹאוּ מִשְׁפָּט יְדִיעָא דִּאִיהוּ רַחְמֵי וְלֹאוּ מְכָל אֲלִין מְדוּת כְּלָל. בְּרוּךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

ואת התפלה יסדתי ע"פ עשר ספירות ועל שם הספר

אָנָּא הָאֵל יוֹצֵר הַכֹּל

יְחֻד הַוִּדְוָה וְזִיו הַדְּרָךְ עַל כָּל

אֱלֹהִים דְרַבְּכָה גִּזְרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּכָל

כְּתוּר תְּפָאֲרַתְךָ רֹמְמָה עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ כְּבוֹד מְלֻכּוּתְךָ.

כְּתוּמָה כְּוֹנֵנְתָּ מֵאַיִן הַנְּעֻלָּם עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ.

כְּוִינָה יֵשׁ נְתִיבוֹת הַחֲמֻשִׁים בְּהֵם יִלְכוּ כָּל מְבִינֵי סוּדוּתֶיךָ.

חֲסִידֶיךָ סִפְרוּ דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ.

גְּבוּרָה כְּבָל וְעַל רְמִים הוֹדַעְתָּ רֹמְמוֹת גְּדֻלָּתְךָ.

תְּפָאֲרַתְךָ פְּנִי [צ"ל: פְּנֵה] אֱלֹהֵי רֹמְמוֹת תּוֹרַת אִמְרַתְךָ.

נִצְחַח צְבָאוֹתֶיךָ חֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ תְהַלְתְּךָ.

הוֹד וְהִדְר דְּרַךְ פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.

יְסוּדוֹת [נ"א: יְסוּדָה] סוּדְךָ וְיִשְׁרוּת [נ"א: וְיִשְׁרָת] דְּרַבִּי צְדָקוֹתֶיךָ.

מְלֻכּוּתְךָ לְעוֹלָמִים כְּבוֹד וְהִדְר תְּפָאֲרַתְךָ.

אֹת בְּרִית הוּא לְעוֹלָם	סוּד צְדִיק בְּשִׁבְעָה נְעֻלָּם
יְהוָה צְדִיק אֶתָּה	מַעֲיִן הַבְּרִכָּה צְדִיק יְסוּד עוֹלָם
בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה לָּהּ אִמָּה	אֵה הַקֶּסֶם מַלְכוּת דָּוִד וּשְׁלֹמֹה
יְהוָה עֵטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּיַד	בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל כְּלָה קְרוּאָה בְּנַעֲיָמָה
וּמִפְרִיד אֶלּוֹף לֹא יִרְאֶה מְאֹרוֹת	חֲזֹק מִיַּחַד בְּאַחַד עֶשֶׂר סְפִירוֹת
תִּקְרַב רְנָתִי לְפָנֶיךָ	סְפִיר גְּזֻרְתֶּם יַחַד מְאִירוֹת

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בשם זה תמצא כ"ד עייניי"ן וע"ב תגין כידוע בפרדס בשער ציוני השמות,
ע"כ יכוין בו.

עוד שירה חדשה. ובשפה ברורה ובנעימה קדישה. שחיבר איש אלהים ואיש
קדישא. חסידא ופרישא. החכם הכולל המקובל הנאמן כמהר"ר משה זכותא
מווניציאה הבירה יצ"ו. מיוסד ע"פ עשר ספירות. ומתחיל מאין סוף. עילת כל
העילות. עד סוף כל המעלות. ושמו חתם בראשי חרוזות. אני משה זכותא
יצ"ו. זכותו יעמוד לנו.

(לחן אל מסתתר)

אֶצִּילִי קְדָשׁוֹ לֹו רֹוּחַס יִכְסֵּף	אִישׁ עַל דְּגָלוֹ שְׁפַע יֵאָסֵף
יְהוָה אִין סוּף בְּתַקְנֹת חוּט זֹהַר	טַע שְׁעִשׂוּעִים שָׁם אֶצְלוֹ אָמוֹן
שִׁבְעַת צַחְצָחוֹת גְּגוּי הַמְּמָמוֹן	בּוֹ צַר עוֹלָמִים וְכָל הַהֶמּוֹן
יְהוָה אֶדָם קְדָמוֹן לְכָל שִׁכְל וְלְכָל	יְיָ צַק אֲדָנִים שָׁם בְּמֹרוֹמִים
רְאִישֵׁי עַמּוּדִים וְשִׁבְעָה קְנִימִים	בָּם נִכּוֹן כְּסֵא מַלְכוּת עוֹלָמִים
יְהוָה אֶתִּיק יוֹמִין אֶתָּה לְמוֹשֵׁב	מִי כְּתֵר בְּכֵתֵר לֹא נוֹדַע אִיהַ
נוֹצֵר חֶסֶד וְקוֹנֵה הַכֹּל וּמְחַיֶּה	אֲרָף אֶפִּים אֵל רְחוּם הָיִה
יְהוָה כֹּה תֹאמַר אֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶתְהִי	שִׁי כָל טוֹב בּוֹנֵן לְנַפְשׁ חַיָּה
אֶתָּה אֲבִינוּ רַב הַעֲלִילִיָּהּ	הָאֵר נְתִיבוֹת חֲכָמָה וְתוֹשִׁיָּה
יְהוָה אֲבֹא בָם אֹרְחָה	חֵי צוֹר הַשּׁוֹלֵט עַל כָּל הַבְּרוּאִים
מִכֵּין פְּתִיִים מִשְׁבִּיל נְבִיאִים	פֶּתַח שְׁעָרֵי בֵּינָה הַנִּפְלְאִים
יְהוָה אֲבֹא בְּגִבּוֹרוֹת אֲדִנִי יְהוָה	

צדיק אתה ה'. כך הוא בדפוס"ר, ולכא' צ"ל יהוהוהו.

ברוך שמו בגבורתו, כי בשמו בן תהלתו.

ברוך שמו	בכל דור ודור,	ומברך שמו	במעוני מעלה.
ברוך שמו	בכבודו,	ומברך שמו	בתפארת יקרו.
ברוך שמו	באוצר השלג,	ומברך שמו	בנהרי שלהבת.
ברוך שמו	בערפלי טוהר,	ומברך שמו	בעזי והדר.
ברוך שמו	בשביבי אש,	ומברך שמו	בסתרי נ"א: בכתרין להבות.
ברוך שמו	בקולות וברקים,	ומברך שמו	בריצת בריקת פרקים.
ברוך שמו	ברכבי רכבות,	ומברך שמו	באלפי שנאן.
ברוך שמו	בפי כל המדברות,	ומברך שמו	בגלי היס.
ברוך שמו	בפי כל אשר בארץ,	ומברך שמו	בפי כל בריה.
ברוך שמו	לעולם ועד,	ומברך שמו	לעולמי עולמים.
ברוך שמו	בכסאָו,	ומברך שמו	בהרום רגליו.

ברוך שמו האמור ביראה, הנכבד בקריאה, הנכתב בקרשה, הנעלם מעיני כל חי,
 שכל גודויו אש מתבהלים משמו, לכן חקקתו בכסא כבודו, גדלתו
 וגבורתו וקדשתו ותפארתו ורוממותו לעולמי עולמים, כי שמו בך וממו שמו, שמו
 יחיד ומיוחד, מברך ומפאָר ומרומם על כל מעשי ידי אומנותו, על כל ברכה ותהלה,
 לדור ודור ולנצח נצחים.

ברוך שמו	האדרת והאמונה	לחי עולמים	ברוך שמו	הלקח והלבוב	לחי עולמים
ברוך שמו	הבינה והברכה	לחי עולמים	ברוך שמו	המלוכה והממשלה	לחי עולמים
ברוך שמו	הנאנה והגדלה	לחי עולמים	ברוך שמו	הנוי והנצח	לחי עולמים
ברוך שמו	הדעה והדבור	לחי עולמים	ברוך שמו	הסגוי והסגב	לחי עולמים
ברוך שמו	ההוד וההדר	לחי עולמים	ברוך שמו	העז והענוה	לחי עולמים
ברוך שמו	הועד והותיקות	לחי עולמים	ברוך שמו	הפאר והפדות	לחי עולמים
ברוך שמו	היו והזוהר	לחי עולמים	ברוך שמו	הצבי והצדק	לחי עולמים
ברוך שמו	החיל והחסון	לחי עולמים	ברוך שמו	הקריאה והקדשה	לחי עולמים
ברוך שמו	הטכס והטהר	לחי עולמים	ברוך שמו	הרחמים והרוממות	לחי עולמים
ברוך שמו	היחוד והיראה	לחי עולמים	ברוך שמו	השלנה והשקט	לחי עולמים
ברוך שמו	הכתר והכבוד	לחי עולמים	ברוך שמו	התהלה והתפארת	לחי עולמים

- חיי שרה** נביאים עד סוף ספר שופטים. כתובים עד למנצח בבוא אליו נתן הנביא [נא]. משנה מסכת קדושין. טור הלכות קדושין [אה"ע כו-סה] והלכות פריה ורביה [אה"ע א-י].
- תולדות** נביאים מתחילת שמואל עד ויהי כאשר זקן שמואל [ח]. כתובים עד לך דמיה תהלה [סה]. משנה מסכת ברכות. טור הלכות ברכות [או"ח רב-רלא].
- ויצא** נביאים עד וילך שמואל הרמתה [טו]. כתובים עד אך טוב לישראל [עג]. משנה מסכת כתובות. טור הלכות בית הכנסת [או"ח קנ-קנו] והלכות [קריאת] ספר תורה [או"ח קלה-קמט].
- וישלח** נביאים עד וימת שמואל ויקבצו כל [כה]. כתובים עד אלקים באו גוים בנחלתך [עט]. משנה מסכת מועד קטן והוריות. טור הלכות אבל וקריעה [יו"ד שמ-תג].
- וישב** נביאים עד ויהי כי ישב המלך בביתו [ש"ב ז]. כתובים עד תפלה למשה [צ]. משנה מסכת יבמות. טור הלכות יבום וחליצה [אה"ע קנו-קעו].
- מקץ** נביאים עד כבוא דוד מחנימה [ש"ב יז]. כתובים עד הללו י-ה הודו לה' כי טוב [ק]. משנה מסכת מקוואות. טור הלכות נטילת ידים [או"ח קנה-קסה].
- ויגש** נביאים עד סוף שמואל. כתובים עד אשרי תמימי דרך [קיט]. משנה מסכת כלים. טור הלכות טבילת כלים וכלים אסורים [יו"ד קכ-קכב].
- ויחי** נביאים מלכים עד ואת ביתו בנה שלמה [ז]. כתובים עד הודו לה' כי טוב [קלז]. משנה מסכת בכורות. טור הלכות פדיון בכורות [יו"ד שה-שכא].
- שמות** נביאים עד אלה שרי הניצבים [ט]. כתובים עד סוף תהלים. משנה מסכת תענית ומגילה. טור הלכות תענית ומגילה והלכות חנוכה [או"ח תקסב-תקפ תרע-תרצז].
- וארא** נביאים עד ויגד אחאב לאיזבל [יט]. כתובים איוב עד לו שקול ישקל [ז]. משנה מסכת מכות. טור הלכות חובל [חו"מ תכ-תכה].
- בא** נביאים עד ואיש בא מבעל שלישה [מ"ב ה]. כתובים עד אמנם כי אתם עם [יב]. משנה מסכת נגעים. טור הלכות ראש חודש והלכות פסח [או"ח תיז-תצד].
- בשלח** נביאים עד בן שבע שנים יהואש במלכו [מ"ב יב]. כתובים עד לכן שעפי ישיבוני [כ]. משנה מסכת עירובין. טור הלכות עירובין [או"ח שמה-שצה].

הרי אני מקבל עלי שרפה, והריני כאלו נשרפתי על ידי אות ד' של אדני, בבית דין הגדול שבירושלים, על דבר כבוד שמך. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות שניות של שלשה שמותיך העקריים, יהוה אהיה אדני, הה"ד. ושם קדשך במלוי ג' יודי"ן וא' שהוא בגימטריא ס"ג כזה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, יאיר ברצונך בעולם הבריאה ואל יהי מונע. ואם חטאתי

באות ו' של השם הוי"ה, הוא יחוד של ללית. והוא תיקון גדול למי שלא הביח ללית מחמת איזה סיבה, יכוין ביחוד זה של ו' של הוי"ה, שהוא בני' ל"ב כזה, יהו"ה. כהיותך תקבל הרג, תכוין יו, שהם אבא ואימא, משפיעים על ו' ז"א, שנעשים לו אור מקיף. ותחבר ה' תתאה מלכות עם הו' ז"א, וזהו בני' ל"ב כנגד ל"ב חוטין של ללית. באות ה' אחרונה של הוי"ה, הוא יחוד תפלה. והוא תיקון למי שלא התפלל שמונה עשרה מחמת איזה סיבה, יכוין ביחוד זה של ה' אחרונה, שהוא בני' תן, כזה, ו"ה ו"י הו"י. כהיותך תקבל חנק, תכוין שעולה ו' ז"א עם ה' עלאה. ואח"כ הם יחד ו"ה אלו עולים אל הוי"ד. ואח"כ תחבר ה' תתאה עם ו"ה", ותחברם יחד.

עויתי פשעתי לפניך, ופגמתי באות ו' של שמך הגדול יהוה, ובאות נ' של אדני, ונתחייבתי לפניך בדינך הצדק הרג או פיוצא בו, הרי אני מקבל עלי הרג, והריני כאלו נהרגתי על ידי אות נ' של אדני, בבית דין הגדול שבירושלים. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות שלישיות של שלשה שמותיך העקריים, יהוה אהיה אדני, וי"ג. ושם קדשך במלוי אלפי"ן כזה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יאיר ברצונך בעולם היצירה ואל יהי מונע. ואם חטאתי עויתי פשעתי לפניך, ופגמתי באות ה' אחרונה של שמך הגדול יהוה, ובאות י' של אדני, ונתחייבתי בדינך הצדק חנק או פיוצא בו, הרי אני מקבל עלי חנק, והריני כאלו נחנקתי על ידי י' של

אדני, בבית דין הגדול שבירושלים. ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותיחד שלשה אותיות אחרונות של שלשה שמותיך העקריים, יהוה אהיה אדני, הה"י. ושם קדשך במלוי ההי"ן כזה, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה, יאיר ברצונך בעולם העשיה ואל יהי מונע. והרי עתה קבלתי כל ארבע מיתות בית דין, לכפר על כל עונותי שחטאתי עויתי פשעתי, מנעורי ועד היום הזה, לכפר על כל עונותי, ולתקן כל העולמות שפגמתי בהם.

יאָאָהֲרֹוֹיְנָהּ! יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי

והנה אח"כ תאמר תפלה זו שהיא תפלת רבי נחוניא בן הקנה

**אָנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תְּתִיר צְרוּרָה. קַבֵּל רִנַּת
עַמְךָ שְׂגָבְנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי
יְחוּדְךָ כְּכַבֵּת שְׁמַרְם. בְּרַכְם טַהֲרֵם רַחֲמֵי
צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ
נְהַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גְּאֵה לְעַמְךָ פְּנֵה זֹכְרֵי
קְדֻשָּׁתְךָ. שְׁוַעַתְנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקַתְנוּ יוֹדַע
תַּעֲלוּמוֹת.**

אנא בכח וכו', תכוין בשם היום כידוע, וכו עולה נפשך מצ"ן לנ"ה, מעשייה ליזירה, ואח"כ תחזור ר"ת של שם השייך לאותו היום בלכד, ולא כל אנא בכח וכו'. דרך משל ביום א' תחזור אנא בכח גדולת ימיך תתיר לרורה. ביום ב' תחזור שם של אותו היום, קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא, וכן בשאר הימים על זה הדרך, ובפעם הב' תחשוב שרוחך עולה ממ"ה לס"ג, היינו מיזירה לבריאה, ע"י שם **אהיה אשר אהיה אהיה יח"ו**,

שהוא המ"ב שלו, עם השם שלו דמרגלא, כאשר יתבאר בס"ד. בפעם ג' תכוין לשם הוי"ה פשוט, ומלא, ומילוי דמילוי דמ"ה באלפ"ן, כאשר יתבאר, ובכל פעם שתזכיר שם אחד של שבעה שמות אלו, תכוין בשני אותיות מן שם **אזגית"ן** תכסה פניך, ובשני אותיות מן שם הנ"ל תכסה רגליך, ובשני אותיות תעופף, להעלות נפשך ע"י שם הוי"ה המיוחד לאותו שם. ועם שם הוי"ה הכולל מפקוד אחד של בראשית, וככה תאמר שם הנ"ל, להעלות רוחך ע"י שם אחד דמרגלא, בכל יום מוז' מרגלאין, וככה תעשה להעלות נשמתך ע"י שם הוי"ה פשוט, ומלא, ומילוי דמילוי מ"ה כמ"ש. וכה תכוין בכל יום, בשם אחד משבעה שמות של מ"ב אותיות, שמתחיל **אזג ית"ן**, ביום ב' תכוין **קרע שט"ן**, וביום ג' **נג"ד יכ"ש**, וכן בשאר הימים.

ביום א' תכוין אל שם זה, **אזג ית"ן ית"ן ית"ן** בחדק **יהוה**, וניקודו יולא מפקוד בראשית בראשית אלהים אמת. שם זה להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין להעלות רוחך ע"י שם מ"ב שהוא **אהיה יח"ו**, וע"י שם אחד משבעה מרגלאין, **א' דאהיה יהוה** דמרגלא. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל, ותכוין אל שם מ"ב, הוי"ה פשוט, ומלא, ומילוי דמילוי, כוה יהוה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף, הרי מ"ב אותיות להעלות נשמתך.

ביום ב' תכוין אל שם זה, **קרע שט"ן יהוה** בגבורה **יהוה**, וניקודו יולא מפקוד ויאמר אלהים יהי קיב. להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל, ואל שם מ"ב **אהיה יח"ו**, ואל שם אחד משבעה מרגלאין, **ה' דאהיה יהוה** דמרגלאין, להעלות רוחך. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל, **קרע שט"ן**, ותכוין אל שם מ"ב, הוי"ה פשוט, ומלא, מילוי דמילוי, כנ"ל ביום א', להעלות נשמתך.

ביום ג' תכוין אל שם זה, **נג"ד יכ"ש יהוה** בתפארת **יהוה**, וניקודו יולא מפקוד ויאמר אלהים יקוו המים. להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל ואל שם מ"ב **אהיה יח"ו**, ואל שם אחד משבעה שמות מרגלאין, **ו' דאהיה מלפ"ן** דמרגלא, להעלות רוחך. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל, **נג"ד יכ"ש**, ותכוין אל שם מ"ב, הוי"ה פשוט, ומלא, מילוי דמילוי, כנ"ל ביום א', להעלות נשמתך.

ביום ד' תכוין אל שם זה, **בטר אה"ג יהוה** בנחל **יהוה**, וניקודו יולא מפקוד ויאמר אלהים יהי מאורות. להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל, ואל שם מ"ב **אהיה יח"ו**, ואל שם אחד משבעה מרגלאין, **ז' דיה"ו אל** דמרגלא, להעלות רוחך. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל, **בטר אה"ג**, ותכוין אל שם מ"ב, הוי"ה פשוט, ומלא, מילוי דמילוי, כנ"ל ביום א', להעלות נשמתך.

ביום ה' תכוין אל שם זה, **חק"צ טניע יהוה** בהוד **יהוה**, וניקודו יולא מפקוד ויאמר אלהים ישראל המים. להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל, ואל שם מ"ב **אהיה יח"ו**, ואל שם אחד משבעה מרגלאין, **ח' דיה"ו אלהים** דמרגלא, להעלות רוחך. בפעם ג' תכוין אל שם הנ"ל, **חק"צ טניע**, ואל שם מ"ב, הוי"ה פשוט, ומלא, מילוי דמילוי, כנ"ל ביום א', להעלות נשמתך.

ביום ו' תכוין אל שם זה, **יג"ל פז"ק יהוה** ביעוד **יהוה**, ויולא ניקודו מפקוד ויאמר אלהים תולא הארץ. להעלות נפשך. בפעם ב' תכוין אל שם הנ"ל, ואל שם מ"ב **אהיה יח"ו**, ואל שם אחד משבעה מרגלאין, **ו' דיה"ו מלפ"ן** דמרגלא,

ש ע ר ו

תיקון ערב ר"ח

כפי מנהג ארץ הקדושה

בלילה אחר ערבית יאמר חצי תהלים, או ספר אחד של תהלים, וביום אחר מנחה גדולה, יאמר החצי תהלים, או ספר שני של תהלים. ואם אפשר לומר החצי תהלים אחר חצות לילה, מה טוב ומה נעים. וכשמגיע מנחה גדולה בערב ראש חדש, יאמר מתחילת פרשת צו עד במדבר סיני (שיש בתוך פרשת צו). וישעיה ב', הדבר אשר חזה, עד לכו ונלכה באור ה'. אח"כ יאמר ישעיה י"א, ויצא חוטר מגזע ישי וגו' עד בקרבך קדוש ישראל. ירמיה ל"א, כה אמר ה' מצא חן וגו' עד רחם ארחמנו נאם ה'. עוד סימן ל"ג, כה אמר ה' עוד ישמע וגו' עד כי אשיב את שבותם וריחמתים. יחזקאל סימן מ', עד סוף יחזקאל. הושע בסופו, שובה ישראל עד גמירא. מיכה בסופו, מי אל כמוך עד גמירא. ואחר כך קורין במשניות במסכת תמיד עד גמירא. ומסכת מדות עד גמירא. אחר כך יאמרו הקהל תפלה לעני כי יעטוף, תהלים ק"ב. אחר כך יאמר פזמון זה.

פזמון שחבר הר"ר יהודה בן שמואל ז"ל על ענין העקידה

יום אָהִיָּה כְּפִי לְאֵל שׁוֹטֵחַ

עַת שְׁעָרֵי רִצּוֹן לְהִפָּתַח

עוֹמֵד וְהַנְּעֻמָּה וְהַמְזוּבָּח

אֲנֵי אִזְכּוֹר נָא לִי בְּיוֹם הַחַיִּיבָה

בְּאַחֲרֵית נֶסֶח בְּסוֹף הַעֲשָׂרָה	הַבֵּן אֲשֶׁר נִוְלַד לְךָ מִשְׁרָה
אִם נִפְשָׁךְ בּוֹ עַד מְאֹד נִקְשָׁרָה	קוֹם הַעֲלֵהוּ לִי לְעוֹלָה בְּרָה
אָמַר לְשָׂרָה הֵן חֲמוּדֶךָ יִצְחָק	נָדַל וְלֹא לָמַד עֲבוֹדַת שָׁחַק
אֵלֶיךָ וְאוֹרְהוֹ אֲשֶׁר לוֹ אֵל חַק	אָמְרָה לְךָ אֲדוֹן אֲבָל אֵל תִּרְחַק
	עֲנֵה יְהִי לְבָרְךָ בְּאֵל בּוֹטָח.
	עוֹמֵד וְהַנְּעֻמָּה וְהַמְזוּבָּח

שחר והשבים להלך בבקר יום השלישי נגעו אל חקר	ושני נערו ממתי השקר וירא דמות כבוד יהוד ויקר
וידעו נערו כי קראם לאמר ויאמרו לא נחזה רק מהמור	אור הראיתם צץ בראש הר מור ענה שבו עם משולים לחמור
הלכו שניהם לעשות במלאכה אבי ראה אש ועצי מערכה	ויענה יצחק לאביו ככה איה אדוני, שיה אשר בהלכה
ויענה אביו באל חי מחסה דע כל אשר יחפץ ועשה	כי הוא אשר יראה לו השם נבנה בני היום לפניו כפא
דפקו בשערי רחמים לפתח קנים לאל ולרחמיו לבטח	הבן להזבח ואב לזבח וקני יהנה יחליפו כח
הבין עצי עולה באון וחיל ויהי מאור יומם בעינם ליל	ויעקד יצחק בעקדו איל והמון דמעיו נוזלים בחיל
שיחו לאמי כי ששונה פנה היה לאש ולמאכלת מנה	הבן אשר ילדה לתשעים שנה אנה אבקש לה מנחם אנה
ממאכלת יהמה מדברי חזק ועת יקד וקוד בבשרי	נא חרדה אבי בעת מאפרי קח עמך הנשאר מאפרי
ויהמו כל מלאכי מרפכה מתחננים לאל בעד שר הצבא	אופן ושרף שואלים בנדכה אנא תנה פדיום וכפר הכה
אמר לאברהם אדון שמים שוכו לשלום מלאכי מחנים	אל תשלחה יד אל שלישי אורים יום זה זכות לבני ירושלים
לבריתך שוכן זבול ושבועה	זכרה לעניה [נ"א לערה] סוערה ונגועה ונאמור לציון בא זמן הישועה

* בפיוט המקורי לראש השנה בא כאן חרוז ושמע תקיעה ותקיעה ותרועה, והשמיטו המחבר מפני שאינו מכוון ליר"כ קטן.

ואח"כ אומרים זה.

פיוט זה חיברו רבי יהודה אריה ממודינא. חתם שמו יהודה אריה ממודינא.

יָוִם זֶה יִהְיֶה מִשְׁקַל כָּל חֲטָאתִי בְּטַל בְּמַעֲוֵטוֹ בְּדַמּוֹת יְרַח
הַיּוֹם לְבַד מִסְפֵּר זְכוֹתִי יִרְבֶּה וְיִצִּיץ צִיץ וַיְהִי בּוֹרַח

וְרָדָא זְדוֹן לְבִי אֶצְלוּ גְלוּי
חֻטִּי עֲוֹנוֹתִי עִם דּוֹק רְשָׁעִי
דִּינִי אֲנִי אֲדַע בְּאִישׁ קְלוּי
כִּי רַע וּבִישׁ אֲרַגְתִּי אֶל פְּשָׁעִי
הוֹלֵךְ בְּיוֹם וַיּוֹם אַחַר בְּצָעִי
מִבֵּית מְקוֹם סֵפֶר תִּינוֹק בּוֹרַח. יוֹם.

אָכֵן בְּחִבְלֵי שְׁוֹא עוֹן מוֹשֵׁף
אֲחֹזֵר, לָךְ אֵלֶי בְּאֵתִי נֶצֶב
רְפָאוֹת לְאָרֶם מֵר נַחֵשׁ נוֹשֵׁף
שׂוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נֶעְצָב
יֹשֵׁב בְּעַנְוֵי אָכֵן מִחֶצֶב
יָד פֶּה וְעֵינַי אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ. יוֹם.

הֵן רֵאשׁ חֲדָשִׁים אֶל עֲמֻדָּה נִתְּתָה
לְזִמְנָה לְכַפֵּר עַל כָּל תּוֹלְדוֹתֶם
מֵאֵת אֱהוּיָהּ שׁוֹטֵן הַשְּׁבֵתָה
עַל כֵּן אֶמְדָּמָךְ בְּתַחֲנָנְתֶם
מֵיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִּי אֲזוּ אֵיתֶם
אֲשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אֲזַרְחָה. יוֹם.

וּבְרֹב חֲסָדֶיךָ אֶתָּה מְלִכִי
תְּקוּם תִּרְחַם אֶת צִיּוֹן קְדֻשָׁנוּ
דִּיִּרְתָּ מְנוּחָתְךָ שִׁים כְּבוֹד, כִּי
כֶּה נַעֲלָה עוֹלוֹת רֵאשֵׁי חֲדָשָׁנוּ
נָא אֵל שְׁלַח נוֹשֵׂא נֹר רֵאשָׁנוּ
כִּי שָׁם לְבַבְנוּ שׂוֹאֵף זֹרְחָה. יוֹם.

ונוהגין לומר השיבנו קודם הסליחות, משום שנאמר חדש ימינו, שיחדש ימינו אף שאנחנו בתכלית הגלות, כמו הלבנה שמתחדשת כשהיא בתכלית החושך.

משאת כפי מפורש בסליחות למנחה של י"ב, רק שצ"ל במקום זה כמה ימים, היום בנעימים.

ח ת ס ש מ ו מ ר ר כ י ב ר ש ב ת י

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת עֶרְב רִצָּה נָא כְּבִשָׁר

תִּבְנוּן תִּפְלְתִי קִטְרַת לְפָנֶיךָ בְּתָם וּבִישָׁר

בְּקִרְאֵי עֲגֻנֵי צוּרֵי הַיּוֹם יִפְנֶה, בְּאִשָּׁר יִבְיֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה.

רִיחַ נִיחֹחַ אִמְרֵי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים

חֲלָבֵי וְדָמֵי הַנִּמְעָט בְּצוּמֵי תְּמוּר חֲלָבִים וְדָמִים

קָבַל הַגִּיּוֹן לְפִי אֲשֶׁר עֲרַכְתִּי הַיּוֹם בְּנִעְיָמִים כַּחֲטָאת פְּאֻשָׁם וְכַמִּנְחָה.

דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דוֹרְשֵׁיךָ וְהִדְרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב שְׁפָתַיִם

שְׂעָה לְמַעַמְדָם וְטַהֲרֵם בְּכֶסֶף מְזֻקָּק שְׂבָעֵתַיִם

וּרְצֵה שִׁיחָתָם, כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמְּאֵתַיִם מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה.

כְּלִיל וְעוֹלָה תִּחְנַתִּי תִּחְשַׁב וּמִשְׁטִינֵי רִיב תִּרְיֵב

וְתוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקֵי טָרֵם יִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב

שֶׁפֶךְ כַּמּוֹם לְבוֹ בְּתִפְלָתוֹ כֹּל אִישׁ, וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה.

יִשְׁרוּן עֲמֶךָ יִשִׁיר חֲסִדֶךָ בְּטוֹב לֶקַח

הִטָּה אֱלֹוֵי אֲזֻנֶךָ וּשְׁמַע וְעִינֶיךָ פָּקַח

וּרְאֵה כִּי טוֹב מִסְתוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ, וַיִּפַּח מִן הַבַּא בִּירוֹ מִנְחָה.

בְּרוּב רַחֲמֶיךָ אִמְרֵי הָאֲזִינָה יְהוָה הַגִּינֵי בִינָה

אִם נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קִדְּם מְעוֹנָה

וּלְקַחַת מִיַּדִּי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הִבֵּאתִי לָךְ בְּתַחֲנָה וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה.

שְׂדֵי לֹא מְצֵאנֶךָ שְׂגִיָּא כַּח לְעֵדָה מִקְדָּם קִנִּיתִ

אַחַד הַמִּרְבֵּה וְאַחַד הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ רְצִיתִ

אֵךְ יִכּוֹן לְבוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעַת הַקְרִיב אוֹתָהּ וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה.

פזמון. חתם שמו בנימן

בַּת עַמִּי לֹא תַחֲשֶׂה וּבְמָקוֹם עוֹלָה וְאַשָּׁה	וְלֹא תִשְׁקוּט בְּזַעֲקָה תִּכְוֶן תַּחַן חֲקָה	לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.
נְשִׂיא אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּן הַשְּׂבִים שַׁחַר וְזָמֶן בְּמָקוֹם תְּמִיד מִיָּמֶן	רֹאשׁ צוּרִים אֵיתָנִי עֲמוּד וְעֶרְוֶף תַּחְנוּנִי לְשַׁחַר עַל קַרְבְּנִי וְכִי הָאֵמִין בִּיהוָה	וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צַדִּיקָה. לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.
יְחִידוֹ לְמֵאָה נַחֲנֶן לְפָנוֹת עֶרֶב חֲנֶן לְתְּמִיד עֶרֶב מְכוּנֶן	וְעֹקֵד בְּמִזְבַּח אֲבָנִי וְהָאֵל נִשְׂא פָנָיו לְהַתְרַצוֹת פָּנָי אֲדוֹנָיו כְּאִישׁ לְקַח מְלֵא חֲפָנָיו	קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה. לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.
מִפְּלֵל יוֹשֵׁב אַהֵל לְרַבּוֹי פְּדָרִים יֵהֵל וְאִם אֵין קַרְבֵּן לְיַחַל [נִיֵּא לְיַהֵל]	הֲלֵן בְּמָקוֹם מְשַׁבַּח בְּהַתְקַרֵּב בְּבֵית זִבְחָה תְּמוּרֹס אֶעְרוֹף שִׁבְחָה וְנִבְחַר לִיהוָה מִזְבַּח	עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.
נְאֻלְמָתִי דוּמְיָה וְאִידֵי אֲשִׁיר בְּשִׁבְיָה וְעַל כָּל זֹאת אוֹדֶה יְהוָה	מֵאֵין עֲבוֹדַת כְּהֵנִים וְאֶסְפוּ לִוְיֵי אֲמוּנִים כִּי הוּא נִעְלָה בְּדִינִים לָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים	וְלֵךְ הַצְדָּקָה. לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.
חֲלֵף קַרְבָּנוֹת פְּדָר בְּזִכְרֵי עַל הַסֶּדֶר הֵיכַל חָדָר בְּחָדָר	תְּפַלְתִּי תִרְאֶה עֲבוֹדַת מְשֻׁרְתִּים, בְּאֵי וְשִׁמְעוּ מִבֶּשֶׁר בְּמִרְאֶה וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי	שְׂמִי שְׂמֵשׁ צַדִּיקָה. לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצַדְקָה.

אל מֵלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַפְּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כֹרַעְתֶּם

ברשות אל רם ונשא היושב על חוג שמים. וברשות התורה הקדושה הנתונה ברכב אלהים רבותיים. וברשות שני המאורות הגדולים המאירים לארץ כאור מזוקק שבעתיים. וברשות הדרשן הגדול הדורש טוב לעמו על כל קוץ תילי תילים של הלכות אשר שמעו הולך בכל ארם נהריים. וברשות קציני ארץ ומנהיגי העדה המנהיגים את העם בנחת ומורים להם דרך הישר לבא בדרך עץ החיים. וברשות דיינים וסופרים ולומדים הוגיה ודורשיה אשר להם הוד קרניים. ואחריהם כל איש ישראל אשר מאירים במעשיהם כשמש בצהרים.

בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתו את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים. ע"כ לשון הפסוקים. ויש לדקדק מ"ש כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, ולא אמר סתם כל ישראל וגו'. הגם רש"י מתרץ קשיא זו, האזרח להוציא הנשים. מ"מ הל"ל כל בני ישראל, הוה נמי במשמע בני ישראל ולא בנות ישראל. כמו שמפרשים בפרשת אמור בני אהרן ולא בנות אהרן [תוי"כ אמור א.]. וע"ק הל"ל בקיצור למען ידעו דורותיכם וגו'. ולענין מאי אמר בהוציאי אותם ממצרים, סימנא למה לי.

אמנם קודם נבא לתרץ זה, נקדם גמרא פ"ק דסוכה דף ב' [ע"א]. וז"ל, בסוכות תשבו שבעת ימים. סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרים אמה פסולה מה"מ, אמר רבה דאמר קרא למען ידעו דורותיכם כי בסוכות וגו', עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה, למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע שהוא דר בסוכה, משום דלא שלטא ביה עינא. רבי זירא אמר מהכא, וסוכה תהיה לצל יומם מחורב [ישעיה דו], עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה, למעלה מעשרים אמה אינו יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות. רבא אמר מהכא, בסוכות תשבו שבעת ימים, תשבו כעין תדורו, אמרה תורה צא מן דירת קבע ושב בדירת עראי, עד עשרים אמה אדם עושה דירתו דירת עראי למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירת עראי אלא דירת קבע.

וקשה בזה במאי קמפלני הנך ג' אמוראים. ונקדם לזה גמרא הנ"ל סוכה דף י"א [ע"ב], מביא ג"כ בילקוט פ' זו [רמז תרנה] וזה לשונו, למען ידעו דורותיכם וגו', ענני כבוד היו, דברי רבי אליעזר. ר"ע אומר סוכות ממש היו. ר"ל למלאות הגלות ארבע מאות שנה כנ"ל. אמר הקב"ה לאברהם אבינו, אתה אמרת השענו תתת העץ, חייד שאני פורע לבניך, שנאמר [תהלים קה לט] [פרס] [פרש] ענן למסך, הרי במדבר. בארץ מנין, כתיב בסוכות תשבו שבעת ימים. לעתיד לבא מנין, שנאמר וסוכה תהיה לצל יומם מחורב. יצא לנו מזה שיש עוד פלוגתא בדבר. מדהביא אמר הקב"ה לאברהם אבינו וכו' אחר הפלוגתא של ר"א ור"ע, משמע שזה חולק אשניהם. שהם אמרו הטעם, ר"א משום זכר לענני כבוד, ור"ע אומר הטעם משום גלות, וזה אמר